

21 aprel / 2020

Faiq SÜKURBƏYLİ
AYB və AIB-nin üzvü

Adı iş günlerinin birində fasilo zamanı türk tanışımı kitabxanaya gedərən yolda mona zang goldi. Telefonu açdım. Ağ-dağ döştişməndən biri idi.

Hal-hşal tutandan sonra müsahibim dedi ki, müstulgümə ver, sen sən bir yaxşı xəbər deyacayım. Düşünəmdən:

-Müstulgümə məndə, dedim.

-Bilərsən, Xeyroddin Qoca "Şəhər" ordəni ilə təltif eddi. Bu ləp yərini düşdü. Onu kitabında mütləq qeyd edərsən. (Müsahibim üzündən islədiyim) "Ağdas rayonu: Kim kimdir" kitabınıñ nəzərdə tuturdun.

Xəbər menim üçün yeni olsa da, gözlənilən idi.

Müsahibim demişkən, kışının oğlu neçə ilərdər ki, qələməni bədi yaradıcılığın müxtəlif sahələrindən tanışmış və akşarıyoitinda də uğur qazanmışdı. X.Qoca bu mükafata layiq idi.

Müsahibimən şagollasından sonra türk tənmiş Xeyroddin Qoca kimdir-deyə surəşdə?

Men kitabxanaya çatma qədər yol boyu Xeyroddin Qocanı türk qardaşlığında tanış etməyə çalışdım:

-Bu homin Xeyroddin Qocadır ki, həc kimin atına eçşək, doşınca köşk deməyib. Az yeib həkim, az da yeib həkim görməyib. Düz düz, ayrıni ayrı yazib. O, əsərlərdən sorvətən çox sonota, tövsiyə basqasının aşyzandın alanları deyib, zəhmət qazanalarına üstünük verib.

Ucan qusun dəlincə qacaq, çənədən səz, ağlıdan az, dənsindən çox qarsısından dənəşən adamın onun əsərlərinin gülüs hədafi olub. Men X.Qocanın "Marallar" kitabı haqqında yazdıqım və manşet çərçivədən "Marallar"adəm papagı qabağı qoyub düşünmeye vadar edir" ("İki sahib" qəzeti-2000.28 aprel) fikrimin üstündə bu gün doyamramı.

Yazıcı X.Qoca həmşə aloyayı, monsaborsluşa, qoniməticiliyə, yataqlığı, rüşvətçiliyə qarşı barışmaz mövqə tutub. O, puluya "bəli", kasiba "dəli" deyənlərin, varlığın sözünü qaratakkın közü, kasibin sözünü isə yaxitikanın közü həsab edənlərin, quran oxumaqla donuzdan dardan çıxacağı "dahiya-n fəlsəfəsinə" oxuları inandırmadıqda isarlı olan yazarların cavablarını casarətə vermekdədir.

Xeyroddin Qoca yazar ki, "Milli Məclis deputatı seçilib, Azərbaycanın Türkiyədəki saflırlarının Baş konsulu olub. Çotlu xarici ölkələri, qızıl, Hənsi vəzifədən işləyib, həmşə insifa aradı, görüb. Harda olubsa, ürəyində Azərbaycanın kiçik bir portretini dəyişib. Harda olubsa, Azərbaycan, doğma elini-obasıını düşünüb. Elə an böyük uğurlarına da Azərbaycanın düzüñənda qazanıb. Onun əsərlərini oxunaqlı və üzünmürlü edən də bu keyfiyyətlərdir.

Yeri gölmüşkən deyək ki, oksor deputatığa namizədlər seçilmək üçün bol-bol vodlər verir, işləri düzəldəndən sonra dedikdilərini bütüñünlər edən də bu keyfiyyətlərdir.

Xeyroddin Qoca yazar ki, "Milli Məclis deputatlığı namizədlik olundan jurnalistlər ondan platformasını soruşurlar.. yoni harada yol, körpü salacağı ilə maraqlanırlar, cavab verir:

Bu həmin Xeyroddin Qocadır ki...

Xeyroddin Qocanı tanımaq üçün

Amerika kəf etmək lazımlı deyil, sadəcə olaraq onun əsərlərini oxumak gerekdir. Fərqli eləməz, istər sağdan sola oxu, istərsə də soldan sağa, nəticədə yaddaşdan bütün mühəşşəliyi ilə həyət hadisələrinin reallığı cəntanlıdır. Onun yaşğı bir gündə kazığın üstündə orubur, das üçün ağlayanlara, ağın (mürdürü) əşşək olsa da, "tos" demə, belənə mənsədə "dış" demə fikri ilə yasanın müdəddələrə, yataqlara yazıçı golri. O, yataqlar haqqında yazar:

Allah sizə başımızın üstündən əsiklə emasın, rois.

Siz kəsən başa sorğu-sual yoxdur...

Ayagınızna toz ola bilərəm...

Balalının başını kəssəniz, "of" demərim!

Həmişə aşqasqlımlısim...

Başımı hənsi smotro kəssəniz, qanı o səmətə axacaq...

Sözümüzü söyleyə-söyləyə,

boyumuzu boyala-boylayla ulusumuzun urqu-uduu soyköküni arayib-darğayib oxucular çatdırın X.Qocanın sözünün can budur ki, hoyatda her şeyin iki üzü var-yanıñ torpaqdan, çörökən, bir de hoqiqətdən başqa "Ən böyük bircilik düzüldürk" kolamına roğmən insan olsan garok düzülyib, doğrulmuş, hoqiqati, monavi saflığının hayatının monasi hesab etsin. Hoqiqəti hər cümləsinə yavanlıq edən X.Qocanın əsərlərinin oxuyunda bir dəhə ominiñ olursan, əslən başçılıq etdiyi qeydlər orduşu, qoyunun başçılıq etdiyi astanlar orduşundan min dəfə yaxındır.

X.Qoca müsələ valizlarda işləyib, Milli Məclis deputatı seçilib, Azərbaycanın Türkiyədəki saflırlarının Baş konsulu olub. Çotlu xarici ölkələri, qızıl, Hənsi vəzifədən işləyib, həmşə insifa aradı, görüb. Harda olubsa, ürəyində Azərbaycanın kiçik bir portretini dəyişib. Harda olubsa, Azərbaycan, doğma elini-obasıını düşünüb. Elə an böyük uğurlarına da Azərbaycanın düzüñənda qazanıb. Onun əsərlərini oxunaqlı və üzünmürlü edən də bu keyfiyyətlərdir.

X.Qoca müsələ valizlarda işləyib, Milli Məclis deputatı seçilib, Azərbaycanın Türkiyədəki saflırlarının Baş konsulu olub. Çotlu xarici ölkələri, qızıl, Hənsi vəzifədən işləyib, həmşə insifa aradı, görüb. Harda olubsa, ürəyində Azərbaycanın kiçik bir portretini dəyişib. Harda olubsa, Azərbaycan, doğma elini-obasıını düşünüb. Elə an böyük uğurlarına da Azərbaycanın düzüñənda qazanıb. Onun əsərlərini oxunaqlı və üzünmürlü edən də bu keyfiyyətlərdir.

Yeri gölmüşkən deyək ki, oksor deputatığa namizədlər seçilmək üçün bol-bol vodlər verir, işləri düzəldəndən sonra dedikdilərini bütüñünlər edən də bu keyfiyyətlərdir.

Xeyroddin Qoca yazar ki, "Milli Məclis deputatlığı namizədlik olundan jurnalistlər ondan platformasını soruşurlar.. yoni harada yol, körpü salacağı ilə maraqlanırlar, cavab verir:

Mon heç bir vod-filan vermirməm. Heç özüm dolana bilmirəm, no yol, no körpü? Milli Məclis deputatının yalnız bir vozifəsi olmalıdır: xalqın rəfihi namən qanunlar yaratmaq, vəsəlləm!

Diger bir yazısında isə "X.Qoca millat valili" olanda deputatın nisənini döñuo taxmirdi. Sobənin sorusunda deyirdi:

-O nişanın şorlu oduguñunu bilmir, amma gəzdiməyo qorxuram. Birdon küçədo biri

-Mon heç bir vod-filan vermirməm. Heç özüm dolana bilmirəm, no yol, no körpü? Milli Məclis deputatının yalnız bir vozifəsi olmalıdır: xalqın rəfihi namən qanunlar yaratmaq, vəsəlləm!

Kitabda Xeyroddin Qoca gülür vo güldürür. Bu güldürüşdə ironiya da var, sarkasm da, nifrat da var, möhəbbət da. Men bu yazımızda Xeyroddin Qocanın əsərlərinin mona yüksək, mözəm sinətlərinin ağlığını dəyrəngidən yazarlar əsərlərinin aksılılı ilə müqayisə etmə niyyətində deyiləm. Mözəmidən burur ki, gürüm boyu kişi kimo noyo gülür?

Elo isə töhməndən yox, minnəndən qorxan, sort xoy mord olan oxular, bir az da yaxına golin, X.Qocanın gülüşünə qoşulun:

yaxamdan yapıdı ki, filan-filan problemləriñi düzölmər! No cavab verim, hə?"

X.Qoca sözə qiyamat verən sonatkardır. O, bivaşa sözə demir, mənasız söz danışmur.

Danışanda da, yazarda da sozu həmşə bölgəzində bisibrıq xızarıb. Birişmə bölgəzindən qıxan söz isə adıñın ruhunu ovxalarıv, sığallayıb.

Tosadisi deyil ki, bu gün da sözü aqzında bisibrıq xıxaranları, danışığını bilən adamlara rəğmən deyir: "Xeyroddin Qoca kimi necə danışınsa işi deyilim. O, maşın biraz eyni rongorda olduğundan düzəldiyi maşını özüñünkü bilmişdir.

Adama elo görür ki, X.Qoca işi yaq kimi gedən bir sonatkardır. Amina yazarları oxuyañda görürsən ki, onun istəyinən qabağıñ da atanlar, qaynar qazanına soyuq su tökmənlər, duzunu yeyib duz qabını sindurənlər, üzüñ gülbən arxasına deyinənlər, kölgəsindən da qonım kisələnlər olub, amma heç bi qara qıvvañ onuñ amalndan çökindirə, yoldan sapdırıbilməyib. "It hürar, karvan keçir" məsimə roğmən qolomının hökmünü qılınc hökmüñü borarə tutub.

Mon Xeyroddin Qoca mülliimin barəsində biçikic yazılımı qoloma alarak alımo "Xey-

roddin Qocanın gülüşü" (Bakı, 2007) adlı ovucun üçü boyda kiçik, amma monaca böyük kitabi keçdi.

Kitabda Xeyroddin Qoca gülür vo güldürür. Bu güldürüşdə ironiya da var, sarkasm da, nifrat da var, möhəbbət da. Men bu yazımızda Xeyroddin Qocanın əsərlərinin mona yüksək, mözəm sinətlərinin ağlığını dəyrəngidən yazarlar əsərlərinin aksılılı ilə müqayisə etmə niyyətində deyiləm. Mözəmidən burur ki, gürüm boyu kişi kimo noyo gülür?

Elo isə töhməndən yox, minnəndən qorxan, sort xoy mord olan oxular, bir az da yaxına golin, X.Qocanın gülüşünə qoşulun:

Xeyroddin Qoca Korlar Cəmiyyətyindən çıxan "Dan iduluz" qozetinin redaktoru vezifəsində işləyirdi. Lakin redaksiya idarəəndən üzərgən yerləşdi.

Bir gün Cəmiyyətin söri Xeyroddin mülliimidən zəng vuraraq deyir ki, "çoxdandır soni görürməm, gol, bərəbat edök."

Xeyroddin Qoca:

-Əsri, elə telefonə səhəbat edir ki. Ora gəlməyin nə mənə? Onsuñ da siz manı gormursunuz-deyir.

Xeyroddin Qoca gəlindiyində hind filmlərinin sevirdi, şəhər yeni film gələn kimi gedib baxırdı.

Bir dəfə faciəli bir hind filmindən təməsañ edib saləndən çıxanda görür ki, maşının arxadan alt tərəfə özilil. Qanı bir az da qaralır.

O, bivaşa sözə demir, mənasız söz danışmur.

Danışanda da, yazarda sozu həmşə bölgəzində bisibrıq xızarıb. Birişmə bölgəzindən qıxan söz isə adıñın ruhunu ovxalarıv, sığallayıb.

Tosadisi deyil ki, bu gün da sözü aqzında bisibrıq xıxaranları, danışığını bilən adamlara rəğmən deyir: "Xeyroddin Qoca kimi necə danışınsa işi deyilim. O, maşın biraz eyni rongorda olduğundan düzəldiyi maşını özüñünkü bilmişdir.

Bir dəfə Xeyroddin Qocaya deyirlər ki, işdə yol verdiyin nöqsanları görə soni işden çıxarırlar.

Xeyroddin Qoca cavab verir:

-Niyə, mən heç işlə oluram ki, ciddi nöqsana da yol verim?

Xeyroddin Qoca təkisiyər minir. Sürükə baslırlar şayətlərə:

-Yəni sahə-səhə qanım qaraladı. Qaz pulu, işq pulu, su pulu üçün gəlmisdiłor.

Xeyroddin Qoca dillər:

-Akışlı, bazzardan havayı bir kilogram pomidor ala bilərsən? Qaz, işq, su işlətməsən, pulunu ödə da...

-Qaqaş, olan yerden da...

Evinin yanına çatanda Xeyroddin Qoca taksidən düşərkən sürücüyi pul vermadan aralanır.

Sürükə:

Qaqaş, gedis haqqını ver da!..

Xeyroddin Qoca:

-Qaqaş, olan yerden da!-deyə cavab veranda görür ki, sürücü asılıblışır, qaydılub gedis haqqını öðürir.

Xeyroddin Qocaya zəng vurub bildirirler ki, Əli adlı iki nazırı vezifəsindən azad ediblər.

O, qeyri-iradı dillər:

-Yaxşı ki, bizimzəm Əli deyil.

Türkiyədə zəlzəla olur. Onda baş konsul (X.Qoca bir neçə il Azərbaycanın Türkiyədəki saflırlarının Baş konsulu olmuşdur) Bəkə ididi.

Özel televiziyalardan birinin aparcısı canlı yayında ona zəng vurub zəlzəla baroda məlumat istəyir. Baş konsul avvalcədən məlumat topladıqdan, bildiklərinə söylərir. Ekranda onun şəklinin altından isə yazırlar: "Baş konsulmuz İstanbuldan xəber verir..."

Çarçı ölkələrinin birinə hayat yoldaşı ilə safəre getmiş Xeyroddin Qoca mülliimidən mələtlərin olduğunu bir otelədə qılır. Zəncilər hər gün həftədən qarşısında onuna salamlasırlar. Hayat yoldaşı soruşur ki, bunlar soni tamamlar, niyə salam verir? X.Qoca cavab verir:

-Necə tanımlırlar? Mən də qaralıqdə onlara oxşarıram da. Elə bilirlər mən də onlardanam...

Sonda əziz dostum-qardaşım Xeyroddin Qocanın "Şəhər" ordəni ilə təltif olunması münasibəti ilə tərəkəndə təbrik edir, ona möhkəm can sağlamı, yaradılığında yeni- yeni-naliyyətlər arzulayır.

Azru edirəm ki, onun atı yürək, qılçılık, qılçılık, qılçılık iti, böxti yeyin, sözük ölümlər sunur.

Qılçılık kəsməyəni sözü kəssin. Ağ yağıñ kimi yağışın, gey ki kimi geyərsin! Amin!